

ἐντυπώθηκε βαθέως ἀπὸ τὰς ἀρετὰς καὶ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα τῆς κοινωνίας, καὶ ἔκαμε ἀκολούθως θέμα τῶν σπουδῶν του τὸν ἄνθρωπον, ἔχοντας καὶ τὴν εἰδικὴν ἐκείνην ἱκανότητα τῆς χαραχτηρογραφίας, ἡμπορεῖ νὰ ἔξαναδώσῃ τοὺς ἀνθρώπινους χαραχτῆρες ὅπου εἶδε, ὁποῖους τοὺς εἶδε.

Ἔτσι, ὁ Χαραχτηρογράφος εἰς τὸ πέρασμά του στὸν Κόσμο, γράφει, καὶ ἀφίνει γραφιμένον καὶ παραστημένον τὸν ἡθικὸν ἄνθρωπον ὅποσον τὸν εὗρηκε· σπουδὴν καὶ δίδαγμα διὰ τὰς μέλουσας γενεάς, εἰς τὰς ὁποῖας ἡμπορεῖ νὰ ᾤπῃ,

Ἴδου ὁ ἄνθρωπος τῶν ἡμερῶν μου.

(1886).

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΣΟΝΕΤΤΟ

ΣΤΟ ἀνάθεμα, στὸ ἀνάθεμα νὰ ᾤανε
 Ὅλοι ὅσοι φιλοπόλεμοι προδότες
 Τὸ αἷμα τῶν παιδιῶν μας ζητᾶνε,
 Καὶ τοῦ Ἑθνους ὅλου τοὺς τιμίους ἰδρωτές.
 Μὰ τί . . . κι' αὐτὸ τὸ Ἑθνος τὸ ἀμποδάνε
 Στὸν κριμνὸ! Πατριῶτες Ἰσκαριότες,
 Ἑσεῖς νὰ ᾤατε οἱ Τοῦρκοι νὰ σᾶς φάνε·
 Ἑχθροὶ, τύραννοι, δόλιοι συνομότες,
 Δῶσ' τε καὶ σεῖς ψευτοήρωες μιὰ βανίδα
 Ἀπὸ τὸ ἀπαίσιον αἷμα τὸ δικὸ σας,
 Σεῖς πῶχετε στὸ στόμα τὴν Πατρίδα,
 Καὶ στὴν καρδίᾳ τὸν ἀθλιο ἐγωῖσμό σας,
 Μὰ σεῖς δὲν ἔχετε ἄλλη ἐπιθυμία
 Παρὰ τοῦ γείτωνά σας τὴ ζημία! . . .

(Σεπτέμβριος 1886)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ